

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 18Csp/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119330268
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6119330268.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., IČO: 47 967 692 so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava-Nové Mesto, právne zast.: JUDr. Oskar Chnápko, advokát so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Q. Š., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. Q. X, XXX XX V., občan SR, o zaplatenie sumy 150,23 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I/ Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 98,14 € a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne:
-zo sumy 27,84 € od 19. 07. 2016 do zaplatenia,
-zo sumy 21,98 € od 19. 08. 2016 do zaplatenia,
-zo sumy 21,98 € od 20. 09. 2016 do zaplatenia,
-zo sumy 26,34 € od 19. 10. 2016 do zaplatenia,
to všetko v lehote do 3 (troch) dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II/ V prevyšujúcej časti sa žaloba žalobcu z a m i e t a .

III/ Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 30 % v lehote do 3 (troch) dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na upomínacom súde Okresnom súde Banská Bystrica žalobu dňa 08. 07. 2019, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 150,23 € spolu s príslušným úrokom z omeškania z jednotlivých dlžných súm odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúr. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že pohľadávku nadobudol na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 04. 07. 2018 od postupcu Slovak Telecom, a. s. Postupca so žalovaným uzavreli Zmluvu o poskytovaní verejných služieb v znení Dodatku, predmetom ktorej bolo poskytovanie telekomunikačných služieb. Postupca vyúčtoval žalovanému cenu poskytnutých telekomunikačných služieb, k čomu boli vystavené faktúry, na ktorých žalovaný neuhradil žiadnu čiastku. V súlade s predpismi obchodného práva má veriteľ pri omeškani s úhradou dlžnej sumy právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania. Ak si žalobca uplatňuje aj zmluvnú pokutu, táto nie je neprimerane vyššia ako povinnosť, ktorú zabezpečuje a preto nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci platobný rozkaz sp. zn. 28Up/876/2019 dňa 01. 08. 2019, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Keďže sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk a žalobca navrhol v konaní pokračovať, v súlade s právnymi predpismi došlo k zrušeniu platobného rozkazu a vec bola postúpená dňa 26. 02. 2020 tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému na pokračovanie v konaní.

3. Súdna zásielka bola žalovanému doručovaná na adresu uvedenú v žalobe, súdna zásielka sa vrátila s pozn. „adresát neznámy“. Ako trvalý pobyt v Registri obyvateľov SR má žalovaný evidovaný od 24. 09. 2019 obec V.. Šetrením polície (čl. 72) bolo zistené, že žalovaný sa má dlhodobo zdržiavať v Írsku na nezistenej adrese a jeho návrat na Slovensko nie je známy. Iná adresa pobytu žalovaného sa súdu nepodarila zistiť z verejne dostupných registrov. Postupom podľa § 116 ods.2, 3, súd zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu, ktorá sa považuje za doručenie uplynutím 15-tich dní po zverejnení a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel, t. j. dňom 30. 06. 2020. V ďalšom súd podľa § 106 ods. 3 C.s.p. zverejnil doručovanie žaloby spolu s uznesením súdu zo dňa 05. 03. 2020, v ktorom bol žalovaný vyzvaný, aby sa v súdom stanovenej lehote k žalobe vyjadril, zverejnením oznámenie o doručení súdnej zásielky na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu a doručenie na adresu Obecného úradu V.. Zásielka sa považuje za doručenie uplynutím 15-tich dní po zverejnení a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel, t. j. dňom 30. 06. 2020. Z Obecného úradu V. bola vrátená súdna zásielka ako nevyzdvihnutá dňa 03. 07. 2020. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

4. Výzvou súdu doručou žalobcovi prostredníctvom právneho zástupcu dňa 13. 07. 2020, bol žalobca vyzvaný na uvedenie skutkových tvrdení a predloženie dôkazov (§ 132 ods. 1 C.s.p.) v časti nároku na zaplatenie poplatkov za odpojenie a za upomienky, pretože mu je známe z vlastnej činnosti, že pri žalobách operátorov sú spravidla posúdené ako nedôvodné pre neprijateľnosť zmluvných dojednaní. Podľa názoru žalobcu s prihliadnutím na ust. § 150 a 151 CSP, skutkové tvrdenia, ktoré žalobca uviedol, sa považujú za nesporné. Oprávnenosť účtovania poplatkov vyplýva z Cenníka, ktorý bol súčasťou príloh k žalobe. K otázke posudzovania Zmluvných podmienok o poplatkoch má žalobca za to, že nejde o neprijateľné zmluvné podmienky z dôvodu, že poplatky predstavujú paušálnu náhradu nákladov spojených s delikvenciou žalovaného.

5. Súd vo veci nenariaďoval pojednávanie, nakoľko boli splnené podmienky ustanovenia § 297 písm. b/ C. s. p., pretože sa v danom prípade jedná o spotrebiteľský spor, jedná sa o otázku jednoduchého právneho posúdenia, nebola zistená spornosť skutkových tvrdení strán a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,-- €. V súlade s ustanovením § 219 ods.3 C. s. p. súd oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 11. 08. 2020. Súd po oboznámení sa so žalobou, vyjadrením žalobcu a pripojenými listinnými dôkazmi zistil nasledujúci stav veci.

6. Sporové strany uzavreli Zmluvu o poskytovaní verejných služieb- balík služieb dňa 23. 04. 2014, za žalovaného zmluvu uzavrela splnomocnená zástupkyňa (na základe generálnej plnej moci z 19.08.2013) X. Š.U.. Predmetom zmluvy bol záväzok spoločnosti poskytovať žalovanému verejné služby telekomunikačnej siete v rámci balíka s názvom „Magio Internet“ služba „Magio Internet L - ADSL“ a v rámci balíka s názvom „Magio Televízia“ služba „Magio Televízia M“ spolu s ďalšími dojednanými službami. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Účastník vyhlásil, že sa zoznámil so všeobecnými podmienkami a cenníkom, ktoré sa ako súčasť zmluvy zaviazal dodržiavať. Cena za poskytované služby bola stanovená podľa Cenníka. Žalobca doložil Všeobecné podmienky úč. od 29. 01. 2016.

7. Žalobca k žalobe doložil Dodatok k zmluve zo dňa 15. 07. 2009 (k inej zmluve podpísaný žalovaným) a Dodatok k zmluve zo dňa 20. 12. 2010 (k inej zmluve podpísaný X. Š., manželka), predmetom ktorých bola aktivácia dojednaného programu VRI Solo- Vysokorychlostný internet Solo.

8. Žalovanému boli účtované nasledujúce faktúry:

- suma 27,84 € splatná 18. 07. 2016,
- suma 26,97 € splatná 18. 08. 2016, v ktorej bol účtovaný aj poplatok za upomienku 4,99 €
- suma 46,77 € splatná 18. 09. 2016, v ktorej bol účtovaný poplatok za upomienku 4,99 € a poplatok za prerušenie služby pre neplatenie vo výške 19,80 €,
- suma 31,33 € splatná 18. 10. 2016, v ktorej bol účtovaný aj poplatok za upomienku 4,99 €
- suma 17,32 € splatná 18. 11. 2016, v ktorej bol účtovaný poplatok služby - 2,02,--€ a poplatok za prerušenie služby pre neplatenie vo výške 19,80 €.

9. Žalobca doložil Oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 13. 08. 2018, ktorým bolo oznámené žalovanému postúpenie pohľadávky. Výzvou zo dňa 24. 06. 2019 žalobca žiadal žalovaného o úhradu celkovej sumy 228,23 €.

10. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) Zák. č. 351/ 2011 Z. z. o elektronických komunikáciách podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu,

podľa písm. d) dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu

1. jej zneužívania, a to až do odstránenia jej zneužívania alebo vykonania technických opatrení zamedzujúcich jej zneužívanie,

2. nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplatenia alebo do zániku zmluvy o poskytovaní verejných služieb; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení a uplynutí primeranej lehoty určenej na zaplatenie alebo

3. podstatného porušenia iných zmluvných podmienok zo strany účastníka; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení.

10.1. Podľa § 44 ods. 1 Zák. č. 351/ 2011 Z. z. o elektronických komunikáciách zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

10.2. Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

10.3. Podľa § 3 ods.1 Nariadenia Vlády SR č. 586/2008 Z. z. úč., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

10.4 Úroková sadzba Európskej centrálnej banky od 16. 03. 2016 je vo výške 0,00 %.

11. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo k uzavretiu Zmluvy o poskytovaní telekomunikačných služieb v rozsahu služieb účtovaných v súlade so Zmluvou a Cenníkom. Ďalej žalobca v žalobe uviedol, že žalovanému boli vyúčtované faktúrami služby, ktoré žalovaný neuhradil. Preskúmaním faktúr súd zistil, že súčasťou účtovaných služieb bol vyúčtovaný aj poplatok za upomienku 4,99 €, a poplatok za prerušenie služby pre neplatenie vo výške 16,50 € + 3,30 € DPH. Žalobca bol súdom žalobca vyzvaný na uvedenie skutkových tvrdení a predloženie dôkazov v časti nároku na zaplatenie poplatkov za odpojenie a za upomienky, pretože mu je známe z vlastnej činnosti, že pri žalobách operátorov sú spravidla posúdené ako nedôvodné pre neprijateľnosť zmluvných dojednaní. Žalobca na výzvu súdu reagoval tak, že zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu s poukazom na to, že skutkové tvrdenie podľa žaloby považuje za nesporné. S týmto argumentom sa súd nestotožňuje, pretože súd ex offo skúma neprijateľnosť zmluvných podmienok, na čo žalobcu upozornil a to konkrétne vo vzťahu k dojednaným poplatkom. Žalobca ďalej poukázal, že poplatky vyplývajú z Cenníka, ktorý mal byť súčasťou žaloby, súd ale v pripojených dokumentoch k žalobe Cenník nezistil.

12. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) Zák. č. 351/ 2011 Z. z. o elektronických komunikáciách podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu, podľa písm. d) dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu

1. jej zneužívania, a to až do odstránenia jej zneužívania alebo vykonania technických opatrení zamedzujúcich jej zneužívanie,

2. nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplatenia alebo do zániku zmluvy o poskytovaní verejných služieb; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení a uplynutí primeranej lehoty určenej na zaplatenie alebo

3. podstatného porušenia iných zmluvných podmienok zo strany účastníka; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení.

13. Súd nespochybňuje právo žalobcu vykonávať úkony súvisiace s uplatňovaním svojej pohľadávky, ani úkony ako je prerušenie či obmedzenie poskytovania služieb podľa Zákona o elektronických komunikáciách. Žalobcovi ako právnomu zástupcovi žalobcu v konaniach nárokov mobilných operátorov by mali byť známe súdne rozhodnutia, v ktorých sa sudy zaoberali výškou takto stanoveného poplatku a bolo konštatované, že výška poplatkov za upomienky, za obmedzenie alebo prerušenie poskytovania služieb je neprimeraná vo vzťahu k nákladom, ktoré mobilný operátor takýmito úkonmi reálne má. Je treba povedať, že všetky takto uvádzané poplatky nie sú účtované za služby vyžiadané účastníkom, ale sú účtované výlučne v záujme žalobcu v súvislosti s porušením povinnosti žalovaného riadne uhrádzať plnenia za poskytnuté služby. Účelom takýchto poplatkov preto nemá byť získavanie majetkového prospechu vo forme akejkoľvek „finančnej sankcie“ voči spotrebiteľovi ako dlžníkovi, ale ich výška by mala odrážať reálne náklady dodávateľa spojené s realizáciou takéhoto úkonu. Na sankcionovanie účastníka, ktorý porušil nejakú zmluvnú povinnosť slúžia iné právne inštitúty akými sú napr. aj úrok z omeškania, či zmluvná pokuta. Súd v tomto smere poukazuje napr. na rozhodnutie Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 5C/120/2013 zo dňa 13. 01. 2014, v ktorom súd vyslovil neprijateľnosť zmluvnej podmienky u tohto mobilného operátora vo vzťahu k stanoveným poplatkom za upomienku vo výške 3,50 €, poplatkom za odpojenie pre neplatenie vo výške 20,- €, za znovu pripojenie po vymáhacom procese vo výške 17,- €. Poplatkom za upomienku, ktoré žalobca účtoval v tomto konkrétnom prípade vo výške 4,55 € a to opakovane, je treba uviesť, že zmyslom upomienky je upozornenie a súčasná výzva dlžníkovi, aby si dodatočne splnil svoju povinnosť, s plnením ktorej je v omeškaní. Ak dlžník nereaguje na prvú upomienku, je na mieste prijať iné opatrenia a nie opakovane neúčelne vyzývať dlžník na zaplatenie ďalšími upomienkami, pretože prípadné náklady spojené s opakovaným upomínaním nepredstavujú účelne vynaložené náklady súvisiace s vymáhaním už splatnej pohľadávky. Okrem toho upomienka je súčasťou faktúry, preto výška poplatku je zjavne neprimeraná. V tomto konkrétnom prípade ďalej poskytovateľ služieb účtoval opakovane poplatok za prerušenie služieb napriek tomu, že žalovaný zjavne neuhradil dlh z predchádzajúcej faktúry, tu uplatňovanej, preto súd znovu toto konanie dodávateľa hodnotí ako neúčelné.

14. Takto sa skutočne javí neúčelné poskytovanie služieb neplatičom a len opakované vyzývanie na zaplatenie služby. Preto účtovanie poplatku za upomienku vo výške 4,55 € opakovane možno celkom jednoznačne hodnotiť tak, že sa jedná o neprimerane stanovenú výšku poplatku a nejedná sa o účelne vynaložené náklady súvisiace s vymáhaním splatnej pohľadávky. K účtovaniu poplatku za obmedzenie služby súd uvádza, že súd nespochybňuje právo žalobcu ako mobilného operátora - vykonať úkon a to prerušenie poskytovania služby v prípade nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu a ani súd nespochybňuje právo žalobcu na úhradu nákladov za uvedený úkon. Výška tohto poplatku však musí zodpovedať nákladom žalobcu s realizáciou takéhoto úkonu. Žalobca tieto však bližšie nešpecifikoval, ani neuviedol ich výšku, t. j. akým spôsobom určil výšku tohto poplatku. Uvedené poplatky sú spojené výlučne s činnosťou operátora vykonávanou v jeho záujme a tieto by mali pokrývať maximálne reálne predpokladané náklady operátora spojené s takouto činnosťou. Hoci súd nemal k dispozícii v tomto konkrétnom prípade cenník, je mu známy z iných obdobných konaní, pokiaľ veriteľ stanovil v Cenníku neprimerané poplatky, svojou podstatou takéto poplatky potom predstavujú viac násobne skryté a nezanedbateľné peňažné sankcie za porušenie jednej a tej istej povinnosti spočívajúcej v riadnom a včasnom plnení úhrad za poskytnuté elektronické komunikačné služby. Podľa názoru súdu, aj s ohľadom na rôznosť výšky poplatkov v Cenníku za tú istú službu vykonávanú výlučne v záujme žalobcu, táto nevystihuje, resp. nepokrýva možné náklady žalobcu súvisiace s vykonaním takýchto úkonov. Takýto poplatok potom predstavuje možný jednorazový zdroj nie malého príjmu (zisku) dodávateľa na úkor spotrebiteľa (vychádzajúc z množstva zákazníkov žalobcu s ohľadom na ich celkový počet, u ktorých tento pristúpi pre neplatenie k obmedzeniu alebo prerušeniu poskytovania služieb a k upomínaniu). V tomto konkrétnom prípade nešlo o individuálne dojednanú podmienku a žalobca nepredložil žiadne primerané argumenty, prečo výška týchto poplatkov má byť primeraná. Sudy sú povinné v zmysle Zákona o ochrane spotrebiteľa „ex officio“ poskytovať ochranu spotrebiteľom na dodržiavanie ich práv, t. j. v každom individuálnom sporovom konaní súd zohľadňuje jednak všeobecnú ochranu práv spotrebiteľa, ale aj individuálnu situáciu v tom ktorom konaní. Je treba si uvedomiť, že ochrana spotrebiteľa nadobudla iný rozmer od 01. 04. 2004, kedy boli do Občianskeho zákonníka zavedené ustanovenia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv a netreba opomínať to, že problematika ochrany spotrebiteľa sa v poslednej dobe zvýraznila práve kvôli nekalým praktikám dodávateľov a nejedná sa pritom len o oblasť spotrebiteľských úverov, ale aj o oblasť poskytovania telekomunikačných služieb. V oblasti činnosti mobilných operátorov bola prvoradým predmetom posudzovania zo strany slovenských súdov otázka určovania zmluvnej

pokuty, ktorá u všetkých mobilných operátorov bola hodnotená ako neprijateľná, prípadne neplatná z dôvodu neurčitosti vymedzenia povinnosti, ktorú zmluvná pokuta mala zabezpečiť, ako aj z dôvodu neprimeranosti zmluvnej pokuty a práve vtedy bolo konštatované, že súd v záujme vyššej kvality života nemôže resignovať z pozície strážcu vyváženosti ustanovení spotrebiteľských zmlúv a to ani pri nezodpovednom spotrebiteľovi. Existuje totiž nezanedbateľné nebezpečenstvo, že ak sa nevytlúčia zo života spotrebiteľov nečestné zmluvné podmienky, môžu na nich doplatiť aj spotrebiteľia konajúci dobromyseľne, pretože ide o formulárové zmluvy dojednávané vo viacerých prípadoch, ktorých tvorcami sú dodávatelia. Súd napokon s poukazom na § 53a ods.1 Občianskeho zákonníka poukazuje na to, že žalobca ako právny nástupca dodávateľa je povinný jednak zdržať sa používania takejto podmienky v zmluvných vzťahoch, resp. podmienky s rovnakým významom so všetkými spotrebiteľmi, t.j. nie je oprávnený uplatňovať takýto nárok voči spotrebiteľom. Žalobca nepreukázal, že by takto postupoval, naopak, napriek tomu, že obdobná zmluvná podmienka bola vyhlásená iným súdnym rozhodnutím za neprijateľnú, uplatňuje si nárok z obdobnej zmluvnej podmienky aj v tomto konkrétnom konaní, čím postupuje v rozpore so zákonom. Súd preto konštatuje, že žalobcovi nemožno priznať právo na zaplatenie uplatnených poplatkov, jeho právo súd považuje za rozporné so zákonom v časti poplatkov a za nedôvodné (výrok č. II. rozsudku).

15. Vo zvyšnej časti, pokiaľ žalobca uplatnil poplatky za poskytnuté služby, súd považoval jeho nárok za dôvodný a preto odrátal nepriznané poplatky z predložených faktúr, na základe čoho z pôvodne uplatnenej sumy 26,97 € priznal čiastku 21,98 € (26,97 € - 4,99 €), z pôvodne uplatnenej sumy 46,98 € súd priznal sumu 21,98 € (46,77 € - 4,99 € - 19,80 €), z pôvodne uplatnenej sumy 31,33 € priznal čiastku 26,34 € (31,33 € - 4,99 €), čo spolu s ďalšou faktúrou na sumu 26,97 € činí spolu 98,14 € Faktúru na sumu 17,32 € súd nepriznal, pretože predstavuje poplatok. Súd preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi cenu poskytnutých služieb v celkovej výške 98,14 €. Zároveň si žalobca uplatnil aj príslušný úrok z omeškania podľa predpisov obchodného práva. Súd k tomu dodáva, že v spotrebiteľských sporoch pri úprave v obchodnom aj občianskom zákonníku súd posudzuje nárok podľa predpisov civilného práva, čomu zodpovedá aj súčasná úprava § 369 ods. 3 OBZ, ako aj úprava v Obchodných podmienkach veriteľa časť IV. bod 6. Súd v tejto časti žalobe žalobcu vyhovel (výrok č. I. rozsudku) a zaviazal žalovaného zaplatiť priznanú čiastku spolu s príslušným úrokom z omeškania v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (§ 232 ods.3 C. s. p.).

16. O trovách konania rozhodoval súd podľa § 255 ods.2 C. s. p., t. j. podľa pomeru úspechu sporových strán. Žalobca bol úspešný v rozsahu 65 %, od jeho úspechu sa však odrátava neúspech, preto mu súd priznal proti žalovanému náhradu trov v rozsahu 30 % (65 % - 35 %). O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods.2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.